

[Margrete Auken]

danske holdning, og da mødet begyndte i mandags, forelå der et konkret forslag fra Nigeria om et forbud, altså et stop på denne måde.

Når jeg stiller dette spørgsmål, er det derfor bare for at sikre, at Danmark kommer frem i spidsen af denne udvikling og ikke er et af de lande, der forsinker, at vi får grebet ind over for den meget usympatiske trafik, der foregår med eksport af giftigt affald til ulandene.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, at som en generel overordnet betragtning er jeg selvfølgelig enig med fru Margrete Auken i hendes holdning med hensyn til, at eksport af farligt affald til udviklingslandene og for så vidt også andre lande er usympatisk, men når det er sagt, må det tilføjes, at der kan være nogle enkelte konkrete sammenhænge, hvor eksport af farligt affald er sund fornuft, nemlig dér, hvor man har så lidt affald, at man ikke kan klare en oparbejdning i sit eget land, og at det derfor i virkeligheden er mindre farligt, hvis det arbejdes sammen med andre landes affald i et andet land.

Når det konkret gælder udviklingslandene, er jeg enig i de udtalelser, som Vesttyskland og Holland er kommet med, nemlig at det ville være lettest med et forbud, og det er jo sådan set også det, Vesttyskland og Holland siger. Det allerletteste er simpelt hen at forbyde det; men jeg bliver også nødt til at gøre opmærksom på, at det efter mine oplysninger – og dem får jeg direkte fra de embedsmænd, der er involveret i sagen – kun er ord, forstået på den måde, at Vesttyskland, Holland, Sverige og Norge ikke går ind for et egentligt forbud. Sådan er situationen, har jeg fået oplyst, og det skyldes faktisk hensyn til nogle udviklingslande, som ikke ønsker et forbud. Baggrunden for, at disse lande og vi ikke går ind for et egentligt forbud, er altså simpelt hen, at en række udviklingslande ikke ønsker et forbud.

Derfor har vi i stedet arbejdet for at få gennemført nogle EF-regler, som fastsætter, at farligt affald kun må transporteres, når modtagerlandets samtykke foreligger, og kun, når der foreligger dokumentation for, at affaldet kan bortskaffes i modtagerlandet på en miljømæssigt forsvarlig måde.

Det andet, som der også arbejdes på i øjeblikket – og det gør vi sammen med Vesttysk-

land, Holland, Norge og Sverige – er, at der indføres et eksportforbud over for ikkedeltagere i konventionen.

Det tredje er, at vi i konventionen søger indbygget, at konventionspartnere har mulighed for – om man vil – at afgive en stående meddelelse om, at de ikke modtager affald.

Jeg synes i princippet, at et forbud mod transport af farligt affald ville være enklest, men jeg synes bare også, at man i denne sammenhæng er nødt til at tage hensyn til, hvad udviklingslandene i realiteten ønsker, og at en række udviklingslande altså ikke har ønsket det forbud.

Formanden:

Taletiden er kun på 2 minutter – også for ministre.

Margrete Auken (SF):

På trods af ministerens noget spidse tone vil jeg sige, at jeg i store træk er godt tilfreds med svaret, som faktisk følger det forslag, der foreligger fra Nigeria, og jeg synes, det er en klar udbygning af det svar, jeg fik i sidste uge, hvor disse præciseringer jo ikke var med. Det, Nigeria har ønsket sig, er, at det kommer ind i konventionsteksten, at man kan melde blank på forhånd, så man ikke skal ind i den dér hands-up-forhandling, som i nogen grad ligger i EF's oprindelige udspil, hvor kun de, der har råstyrke til i situationen at sige nej, kan klare den. Jeg synes altså derfor, at ministerens svar her – tonen til trods – var rimeligt tilfredsstillende, og vil tilføje, at netop fordi forslaget fra Nigeria foreligger, er hverken Vesttyskland, Holland eller Sverige i stand til at sige, at det bare var ord, idet de nu er forpligtede til som et minimum at følge dette forslag. Men alt taget i betragtning synes jeg, at det er et klart fremskridt, og jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg regner med, at vi fremover også kan få andre ulande til at få sat lidt speed på det. For det er klart, at de situationer, hvor ulandene siger ja, næsten altid er situationer, som vi alligevel bør få kvalme over, og hvor det derfor er en meget tvetydig måde at forsvare ulandenes ret til selvbestemmelse på, at de har lov til at kvæle og drukne sig selv. Vi taler jo ikke om, at vi eventuelt køber noget affald til Kommunekemi, for det er jo en anden diskussion, forstod jeg også på ministeren i starten, og det er heller ikke den, vi har rejst her.